

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Minciuc Constantin xxxxxx, născut la xx xxxx
xxxx, originar s. xxxxx, r-nul xxxxxx, domiciliat or.
xxxxxx, str. x. xxxxxxxx, x, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.01.2016 – 30.06.2016;

Instanța de apel: 02.08.2016 – 28.09.2016;

Instanța de recurs: 12.12.2016 – 15.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 30 iunie 2016, procesul penal intentat în privința lui Minciuc Constantin în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Minciuc Constantin în temeiul art. 354 Cod contravențional, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Acțiunea civilă înaintată în procesul penal de Prinos Ion și Prinos Angela a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, prima instanță a reținut, că lui Minciuc Constantin i se impută faptul că, el deținând în baza ordinului IGP al MAI nr. 382 ef din 05 iunie 2015, funcția de inspector inferior de patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de patrulare a INP IGP MAI și fiind astfel conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică investită de stat să îndeplinească activități de interes public, contrar art. 24 alin. (1) Constituția R. Moldova, art. art. 2, 18, 19, 21, 26, 28 alin. (1) lit. g) și art. 30 Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, pct. pct. 4, 5, 6 lit. i), 15, 16 lit. b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte

și să nu recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și anume huliganismul, în următoarele circumstanțe.

Astfel, Minciuc Constantin, fiind persoană publică, care are dreptul de a acționa cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova, la 08 octombrie 2015, aproximativ la ora 19:00, în or. Hîncești, pe coridorul et. 4 al blocului de locuit amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, alături de ap. nr. 64, adică într-un loc public, fiind în timpul liber, fără motiv întemeiat, urmărind intențiile de a-și manifesta bravura și forța grosolană, încalcând într-un mod grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, adresând injurii și amenințări victimei, intenționat a inițiat un conflict, i-a adresat cuvinte injurioase, care înjosesc onoarea și demnitatea umană, l-a apucat cu mâinile de maiou și de gât, după care i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, peste diferite părți ale corpului lui Prinos Ion, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 372-D din 30 noiembrie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

La cerințele verbale ale persoanelor aflate în preajmă și anume a lui Mereuță Valeriu, Prinos Ion (fiul lui Prinos Ion) și a lui Prinos Angela (soția lui Prinos Ion) de a înceta acțiunile sale cu caracter violent, angajatul MAI, Minciuc Constantin, nu a reacționat adecvat și a continuat să adreseze cuvinte injurioase și amenințări cu aplicarea în continuare a forței fizice față de Prinos Ion, după care a aplicat lui Prinos Angela o lovitură cu pumnul în piept, în timp ce aceasta încerca să se interpună în fața lui Minciuc Constantin pentru a-și apăra soțul.

Prin acțiunile sale violente, Minciuc Constantin a cauzat lui Prinos Angela, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 373-D din 30 noiembrie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Minciuc Constantin să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de părțile vătămate.

În argumentarea apelului, partea acuzării a invocat, că:

- declarațiile inculpatului Minciuc Constantin în raport cu celelalte probe administrate pe parcursul cercetării judecătorești sunt pur formale, controversate, eronate și urmau a fi apreciate critic de instanță, odată ce, nu coroborează cu celelalte probe administrate;

- în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au fost examinate și dovedesc deplin vina lui Minciuc Constantin în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- prima instanță contrar dispozițiilor art. 24 Cod de procedură penală, a admis unilateral poziția invocată de partea apărării, fără a da apreciere obiectivă probelor prezentate de partea acuzării;

- inculpatul Minciuc Constantin, prin declarațiile depuse în instanța de judecată a insinuat faptul că în această situație nu a folosit forța fizică și violența față de părțile vătămate, argument reținut de instanța de judecată la pronunțarea soluției de încetare a procesului penal, din motiv că fapta inculpatului reprezintă contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional;

- în acest context, prima instanță a reținut depozițiile martorilor Minciuc Svetlana, Ielpujan Ion și Hortolomei Victor, ignorând totalmente depozițiile părților vătămate și a martorilor acuzării;

- încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice s-a manifestat prin acțiunile violente intenționate și grosolane a lui Minciuc Constantin ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea de cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare a părților vătămate;

- depozițiile martorilor Minciuc Svetlana, Ielpujan Ion și Hortolomei Victor, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, având în vedere relațiile de serviciu, prietenie și rudenie avute cu inculpatul Minciuc Constantin;

- din depozițiile martorilor rezultă neîndoielnic că Minciuc Constantin s-a aflat la locul infracțiunii la data și ora indicată în actul de acuzare;

- inculpatul a avut intenția de a încălca în mod grosolan și evident ordinea publică prin manifestarea bravurii, iar acțiunile lui au fost însoțite de aplicarea de lovituri și adresarea de amenințări cu aplicarea violenței fizice față de victimă;

- inculpatul Minciuc Constantin a aplicat și a amenințat cu aplicarea forței fizice părțile vătămate într-un loc public, în prezența altor persoane, fără a fi rude sau măcar a se cunoaște și nu în baza unor relații reciproc ostile, dar folosind un pretext inventat, bazat pe standarde contrare regulilor sociale și morale de conviețuire;

- toate aceste acțiuni, fiind însoțite de necuviință, neobrăzare, comportament batjocoritor față de victimă, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, care nu pot fi calificate altfel decât în baza art. 287 alin. (1) Cod penal;

- prima instanță a ignorat depozițiile martorilor Prinos Ion, Mereuță Valeriu și Cebotari Ion, or, deși aparent, ultimii sunt colegi de serviciu sau rude cu părțile vătămate, aceasta nu reprezintă un motiv de a nu lua în considerație declarațiile date sub jurământ;

- prima instanță urma să rețină faptul că imediat ce a pornit la domiciliul soților Prinos, inculpatul Minciuc Constantin a manifestat un comportament de bravură, provocând verbal părțile vătămate;

- la fel, nu s-a constatat faptul că, în prealabil părțile vătămate ar fi înjurat-o și amenințat-o pe Minciuc Svetlana și ar fi făcut gălăgie, odată ce inculpatul Minciuc Constantin nu a fost trezit din somn;

- prima instanță a ignorat concluziile expertizelor medico-legale, care dovedesc prezența vătămarilor corporale asupra părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Minciuc Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 5000 (cinci mii) lei.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate au fost admise parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Minciuc Constantin în beneficiul lui Prinos Ion și Prinos Angela a câte 2000 (două mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2000 (două mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat în fapt, că inculpatul Minciuc Constantin deținând în baza ordinului IGP al MAI nr. 382 ef din 05 iunie 2015 funcția de inspector inferior de patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de patrulare a INP IGP MAI și fiind astfel conform art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, investită de stat să îndeplinească activități de interes public, contrar art. 24 alin. (1) Constituția R. Moldova, art. art. 2, 18, 19, 21, 26, 28 alin. (1) lit. g) și art. 30 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, pct. pct. 4, 5, 6 lit. i), 15, 16 lit. b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10 mai 2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte și să nu recurgă la forță, cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și anume huliganismul, în următoarele circumstanțe.

Astfel, Minciuc Constantin, fiind persoană publică, care are dreptul de a acționa cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova, la 08 octombrie 2015, aproximativ la ora 19:00, în or. Hîncești, pe coridorul et. 4 al blocului de locuit amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, alături de ap. nr. 64, adică într-un loc public, fiind în timpul liber, fără un motiv întemeiat, urmărind intențiile de a-și manifesta bravura și forța grosolană, încălcând într-un mod grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, adresând injurii și amenințări victimei, intenționat a inițiat un conflict, i-a adresat cuvinte injurioase, care înjosesc onoarea și demnitatea umană, l-a apucat cu mâinile de maiou și de gât, după care i-a aplicat lui Prinos Ion multiple lovituri cu pumnii, peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 372-D din 30 noiembrie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

La cerințele verbale ale persoanelor aflate în preajmă și anume a lui Mereuță Valeriu, Prinos Ion (fiul) și a lui Prinos Angela de a înceta acțiunile sale cu caracter violent, angajatul MAI, Minciuc Constantin, nu a reacționat adecvat și a continuat să adreseze cuvinte injurioase și amenințări cu aplicarea în continuare a forței fizice față de Prinos Ion, după care a aplicat lui Prinos Angela o lovitură cu pumnul în piept, în timp ce aceasta încerca să se interpună în fața lui Minciuc Constantin, pentru a-și apăra soțul.

Prin acțiunile sale violente, Minciuc Constantin a cauzat lui Prinos Angela, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 373-D din 30 noiembrie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

4.2. Instanța de apel a punctat, că deși inculpatul nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia se dovedește prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părților vătămate Prinos Angela (f.d. 177-179, vol.I); Prinos Ion (f.d. 174-176, vol.I); martorilor Prinos Ion Ion (f.d. 180-182, vol.I); Mereuță Simion (f.d. 183-184, vol.I); Minciuc Svetlana (f.d. 185-188, vol.I); Cebotari Ion (f.d. 189, vol.I); informația telefonică din 08 octombrie 2015 prin care se atestă că, Prinos Ion a sesizat IP Hîncești despre acțiunile lui Minciuc Constantin privind maltratarea tatălui său Prinos Ion (f.d. 14, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 decembrie 2015 (f.d. 28-30, vol.I); procesul-verbal de ridicare a unui maiou și a două fotografii din 02

decembrie 2015 de la Prinos Ion (f.d. 44, vol.I); procesul-verbal de examinare din 02 decembrie 2015 a unui maiou ridicat de la Prinos Ion (f.d. 50, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 372-D din 30 noiembrie 2015 (f.d. 39-40, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 373-D din 30 noiembrie 2015 (f.d. 41, vol.I); raportul de expertiză nr. 80 din 03 decembrie 2015 (f.d. 44-45, vol.I).

La fel, în instanța de apel, la demersul apărării au fost audiați martorii Hortolomei Victor (f.d. 190, vol.I) și Ielpujan Ion (f.d. 188, vol.I).

În baza probelor cercetate și administrate în cadrul cercetării judecătorești instanța de apel a menționat, că prima instanță a ajuns la concluzia greșită că, acțiunile inculpatului Minciuc Constantin urmează a fi recalificate în baza art. 354 Cod contravențional „huliganismul nu prea grav”, or acțiunile inculpatului corespund semnelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Prinos Ion, care coroborează pe deplin cu declarațiile părții vătămate Prinos Angela și cu declarațiile martorilor Prinos Ion, Mereuță Valeriu și Cebotari Ion.

Instanța de apel a reținut din declarațiile părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela apreciate prin coroborare cu declarațiile martorului Prinos Ion și Mereuță Valeriu că, inițial părțile vătămate au plecat la domiciliul inculpatului pentru a soluționa chestiunea referitor la încăperea de depozitare aflată în subsolul blocului locativ în care locuiesc ambele părți, însă aceștia nu au reușit să vorbească cu inculpatul, deoarece ultimul dormea.

După cum au declarat partea vătămată Prinos Ion și martorii Prinos Ion și Mereuță Valeriu, inculpatul Minciuc Constantin s-a îndreptat spre domiciliul părților vătămate – et. 4 al blocului locativ amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, or. Hîncești, fiind agresiv și a început să folosească cuvinte necenzurate în adresa lui Prinos Ion.

Tot din declarațiile părților vătămate Prinos Angela și Prinos Ion apreciate prin coroborare cu declarațiile martorilor Prinos Ion și Mereuță Valeriu, instanța de apel a reținut că, inculpatul Minciuc Constantin nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare într-un loc public a părților vătămate, ci inculpatul a recurs și la aplicarea violenței și amenințarea aplicării violenței asupra persoanelor.

Instanța de apel a remarcat, că prin declarațiile martorilor Prinos Ion și Mereuță Valeriu se confirmă veridicitatea declarațiilor părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela care au confirmat faptul că, inculpatul Minciuc Constantin îi amenința pe toți că îi va împușca și că a aplicat lovituri părții vătămate Prinos Ion, iar pe partea vătămată Prinos Angela, a îmbrâncit-o.

În contextul dat, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 372-D din 30 noiembrie 2015, pe corpul cet. Prinos Ion au fost depistate leziuni corporale: excoriație la bază pe gât pe dreapta, dureri în locul aplicării leziunilor corporale, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, leziuni ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 373-D din 30 noiembrie 2015, la cet. Prinos Angela au fost depistate leziuni corporale: echimoză mai sus de glanda mamară stângă, cenușiu-galbenă, fără formă, cu mărime de 4x4 cm, care putea fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, leziuni ce nu generează o

dereglare a sănătății mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Din conținutul raportului de expertiză nr. 80 din 03 decembrie 2015, rezultă că, pe maioul ridicat de la cet. Prinos Ion au fost depistate deteriorări ale țesăturii în regiunea umărului partea superioară a mâinii drepte.

Instanța de apel a notat că, deosebirea substanțială dintre contravențiile consemnate de Codul contravențional - art. 354 „huliganismul nu prea grav”; art. 357 - „tulburarea liniștii”; art. 363 - „tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri nerezervate pentru tragere, în locuri rezervate, dar cu încălcarea modului stabilit” și infracțiunea de huliganism, constă în faptul că, contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente (așa cum o presupune infracțiunea de huliganism, când are un caracter complex), acțiune exprimată, alternativ în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Astfel, instanța de apel a conchis, că în speță sunt aplicabile prevederile art. 287 Cod penal și nu art. art. 354, 357, 363 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice; tulburarea liniștii în timpul nopții, de la ora 22 până la ora 07, inclusiv prin cântare cu voce ridicată, semnalizare acustică, folosire cu intensitate auditivă a aparatului audiovizual în locuințe sau în locuri publice, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri nerezervate pentru tragere, în locuri rezervate, dar cu încălcarea modului stabilit.

Făptuitorul mai recurge la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Bineînțeles, făptuitorul recurge la aceasta în contextul aceleiași intenții.

În acest fel, fapta pe care o săvârșește depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Instanța de apel a reliefat, că la baza concluziei primei instanțe, referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Minciuc Constantin din sfera legii penale în sfera legii contravenționale a servit faptul că în acțiunile lui Minciuc Constantin realizate în privința lui Prinos Ion și Prinos Angela, au fost prezente elementele de acostare jignitoare a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulburarea ordinii publice și liniștea persoanei fizice.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că, prima instanță contrar probelor administrate la cauza penală a recalificat acțiunile inculpatului Minciuc Constantin în contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, or, acțiunile intenționate ale inculpatului Minciuc Constantin îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, au fost însoțite de acțiunea adiacentă care s-a manifestat sub forma aplicării violenței asupra părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela.

Astfel, inculpatul Minciuc Constantin nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare în locuri publice a părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela, prin care au fost încălcate normele morale, tulburată ordinea publică și liniștea persoanelor fizice, dar acțiunile intenționate ale inculpatului au fost însoțite de acțiunea adiacentă, care în cazul contravențiilor lipsește, și anume aplicarea violenței asupra persoanelor.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că, prima instanță nu a dat apreciere rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 372-D și nr. 373-D din 30 noiembrie 2015 în privința lui Prinos Ion și Prinos Angela în coroborare cu declarațiile părților vătămate. Concluziile primei instanțe referitor la faptul că, în speță nu a fost justificată învinuirea în vederea faptului că, Minciuc Constantin a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Prinos Ion și Prinos Angela, respectiv, leziunile menționate în rapoartele de expertiză nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, iar rapoartele de expertiză combat acțiunile agresive îndreptate către părțile vătămate în viziunea instanței de apel sunt nefondate, or, în sensul art. 287 Cod penal, prin violență se are în vedere violența soldată fie cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Așadar, vătămările corporale neînsemnate cauzate părților vătămate, se încadrează în conceptul de „violență” în sensul art. 287 Cod penal, iar concluziile din rapoartele de expertiză medico-legală vin în deplină concordanță cu declarațiile părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela, precum și cu declarațiile martorilor Prinos Ion, Mereuță Valeriu, Cebotari Ion.

Instanța de apel a mai punctat că, acțiunile inculpatului Minciuc Constantin manifestate pe coridorul et. 4 al blocului locativ amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, or. Hîncești depășește considerabil gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni ceea ce se dovedește prin faptul că, inculpatul Minciuc Constantin nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare a părților vătămate, ci a purces la aplicarea unor lovituri acestora, cauzându-le vătămări corporale neînsemnate, respectiv, dânsul în mod conștient și intenționat a desfășurat o activitate infracțională prin acordarea acesteia a unui grad maxim de pericol social exercitată în spațiu public, în prezența mai multor persoane fizice.

Instanța de apel a respins argumentul că, între părțile vătămate Prinos Ion și Prinos Angela și inculpatul Minciuc Constantin a avut loc o ceartă de o intensitate redusă, care s-ar fi exprimat prin schimbul unor replici necenzurate, reținând că acuzatorul de stat a administrat suficiente probe care atestă că, acțiunile inculpatului Minciuc Constantin manifestate pe coridorul et. 4 al blocului locativ amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, or. Hîncești au atins gradul de pericol social al unei infracțiuni, au încălcat în mod grosolan ordinea publică prin atentarea la regulile sociale și morale de conviețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către inculpat și care au fost însoțite de acțiunea adiacentă, manifestată prin aplicarea violenței asupra părților vătămate.

Cu referire la declarațiile martorului Minciuc Svetlana precum că, de fapt Prinos Ion i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea buzei soțului ei, intenționând să-i mai aplice lovituri, iar Minciuc Constantin doar se apăra, instanța de apel a menționat că, aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe, mai mult, acestea vin în contradicție cu probele administrate de acuzatorul de stat.

Instanța de apel a respins concluziile primei instanțe referitor la acțiunile provocatoare ale părților vătămate care inițial au mers la domiciliul lui Minciuc Constantin și s-au revoltat despre schimbarea ușii de la încăperea de depozitare aflată în subsolul blocului de locuit, din motiv că atât inculpatul Minciuc Constantin, cât

și martorul Minciuc Svetlana nu au semnalat organele competente despre comportamentul neadecvat al părților vătămate, mai mult deplasându-se la domiciliul acestuia, părțile vătămate nu au vorbit cu inculpatul, dâșii nu și-au manifestat careva pretenții față de inculpat, care să-l determine să inițieze un conflict cu aceștia.

În același sens s-a menționat, că chiar dacă părțile vătămate s-au deplasat la domiciliul inculpatului, aceasta nu poate justifica comportamentul infracțional ulterior al inculpatului, deoarece din declarațiile părților vătămate apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Prinos Ion, Mereuță Valeriu, Cebotari Ion, instanța de apel a constatat că, Minciuc Constantin era agresiv și întreba unde locuiește Prinos Ion, folosind cuvinte necenzurate în adresa acestuia, ceea ce confirmă că, inculpatul intenționat s-a deplasat la domiciliul părților vătămate cu scopul de a iniția un conflict, care s-a soldat cu încălcarea într-un mod grosolan a ordinii publice, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, adresând injurii, amenințării părților vătămate, aplicând violența fizică, or, instanța de apel nu a constatat prin probe pertinente și concludente faptul că, Minciuc Constantin, inițial a intenționat să soluționeze pe cale amiabilă conflictul iscat între acesta și părțile vătămate.

Aprecierea dată de prima instanță declarațiilor martorilor Mereuță Valeriu, Prinos Ion, Cebotari Ion precum că, aceștia sunt părți interesate în proces și prin urmare, declarațiile acestora vin în contradicție cu aspectele speței nu a fost reținută de instanța de apel, deoarece acești martori au fost prezenți la momentul săvârșirii actului infracțional din partea inculpatului Minciuc Constantin, martorii au dat declarații sub jurământ, iar pe de altă parte, declarațiile martorilor menționați coroborează pe deplin atât cu declarațiile părților vătămate, cât și cu materialele administrate la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorilor Hortolomei Victor și Ielpujan Ion care au indicat că, deplasându-se la fața locului inculpatul avea un comportament calm și obișnuit, or, martorii nu au fost prezenți la momentul săvârșirii actelor infracționale de către inculpat, spre deosebire de martorii Prinos Ion, Mereuță Valeriu și Cebotari Ion, declarațiile cărora din acest punct de vedere prevalează față de declarațiile martorilor Hortolomei Victor și Ielpujan Ion care au venit după consumarea infracțiunii.

4.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, cu referire la prevederile art. art. 7, 75, 76, 77 Cod penal, instanța de apel a reținut că, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, nu a recuperat prejudiciul material cauzat părților vătămate, respectiv pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, constituie o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale.

4.4. Totodată, instanța de apel a reținut că, în cadrul procesului penal a fost înaintată acțiune civilă de către părțile vătămate Prinos Ion și Prinos Angela prin care au solicitat încasarea de la inculpatul Constantin Minciuc despăgubirile cu titlu de prejudiciu moral în sumă de 15000 lei pentru fiecare și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Cu referire la prevederile art. art. 219 alin. (1), (4), 221 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a notat, că părțile vătămate au prezentat bonul de plată prin care

se atestă că aceștia au achitat suma de 2000 lei pentru acordarea asistenței juridice, pretenții care sunt pasibile admiterii.

Totodată, în temeiul art. 1422, 1423 Cod civil, ținând cont de suferințele fizice și psihice care au fost suportate de către părțile vătămate Prinos Ion și Prinos Angela ca urmare a acțiunilor infracționale ale inculpatului Minciuc Constantin instanța de apel a conchis că, suma solicitată de către părțile vătămate este exagerat de mare, din care motive, a dispus admiterea parțială a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, și anume a sumei de 2000 lei pentru fiecare parte vătămată, care reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit de aceștia, în coraport cu suferințele fizice și psihice care au fost suportate și consecințele survenite, precum și cu poziția socială și economică a inculpatului.

5. Avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului și inculpatul, fără a indica expres careva temeiuri pentru declararea recursului ordinar din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului au invocat, că prima instanță a pronunțat o sentință legală și întemeiată deoarece a fost adoptată cu respectarea tuturor prevederilor legale și este bazată pe probe pertinente și concludente care dovedesc nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Susțin, că prima instanță corect a stabilit faptul că Prinos Angela și Prinos Ion au plecat la Minciuc Constantin cu scopul de a soluționa un conflict referitor la încăperea de depozitare aflată în subsolul blocului unde locuiesc.

Faptul în cauză a fost confirmat de către Minciuc Svetlana (soția inculpatului), care la fel a confirmat că Prinos Angela și Prinos Ion s-au purtat agresiv cu ea și s-au exprimat cu cuvinte necenzurate în privința ei și a soțului său.

Ulterior, Minciuc Constantin împreună cu soția s-au ridicat la et. 4 a blocului locativ amplasat pe adresa str. M. Kogălniceanu, 1, or. Hîncești, unde între ei și familia Prinos s-a inițiat un conflict, care a fost corect calificat și relatat în sentință ca o contravenție de huliganism.

Remarcă recurenții, că prima instanță corect a stabilit și faptul că martorii Mereuță Valeriu este cumătrul părților vătămate și colegul de lucru al lui Prinos Ion, se cunosc de o perioadă îndelungată de timp, iar martorul Prinos Ion este fiul părților vătămate, respectiv toți acești martori au dat depoziții în folosul părților vătămate cu care sunt rude apropiate.

Totodată, susțin recurenții că acești martori au avut un motiv serios și anume de al pedepsi pe Minciuc Constantin cu scopul de acaparare ilegală a unui bun imobil, pe când inculpatul nu avea motiv în cazul dat și se bazează doar pe declarațiile soției, care a fost martor ocular al acestor evenimente și a relatat instanței adevărul.

Mai invocă recurenții, că urmărirea penală a fost efectuată unilateral, adică doar sub aspectul vinovăției inculpatului, nefiind verificate ipotezele și versiunile bănuțului, învinuitului referitor la cele întâmplate, fiind încălcată legislația procesual penală.

În acest sens invocă, că părțile vătămate au efectuat controlul medical la medicul legist cu mult timp după conflict, ceea ce ar putea presupune că leziunile puteau să apară și în alte circumstanțe decât cele descrise.

Ca dovadă a celor relatate servește faptul că Minciuc Constantin a depus cerere în conformitate cu art. 274 Cod de procedură penală, referitor la acțiunile ilegale ale

familiei Prinos, însă cererea lui a fost doar anexată la materialele dosarului rămânând nesoluționată.

Partea apărării a menționat despre acest fapt instanței și a solicitat ca cererea în cauză să fie soluționată separat, însă cerințele au fost ignorate.

6. Procurorul, a depus referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În susținerea poziției sale, acuzatorul de stat menționează că recurenții critică soluția instanței de apel invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă sub acest aspect evidențiază, că motivele de apreciere a probelor nu se conțin în temeiurile pentru declarare a recursului.

La fel, procurorul este de opinie că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă că argumentele invocate de recurenți au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, care au fost examinate minuțios în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Prin urmare, subliniază procurorul că toate probele administrate au primit apreciere la justa valoare, iar concluzia privind vinovăția lui Minciuc Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că recurenții nu au indicat concret un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, însă reieșind din argumentele invocate, Colegiul penal constată că aceștia critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6), 12) al normei indicate, care statuează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din analiza minuțioasă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate

de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia cu respectarea prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea apelului declarat de procuror, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Minciuc Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5000 lei.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Minciuc Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentele recurenților privind dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în special aprecierea declarațiilor martorilor, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deci, în continuare, Colegiul penal nu se va expune asupra celor invocate referitor la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Minciuc Constantin.

Verificând materialele dosarului în raport cu argumentele enunțate de apărare la pct. 5. al prezentei decizii, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În cauza deferită judecării, este important a se ține seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele judecătorești și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din textul recursului, se conchide că, în esență, recurenții își focusează tactica apărării privitor la săvârșirea de către inculpat a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional - huliganismul nu prea grav, manifestat prin acostarea

jignitoare în locuri publice a persoanei fizice și nu precum au fost încadrate faptele inculpatului de către instanța de apel în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, critica recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, de către instanța de apel și susținerea corectitudinii calificării acțiunilor acestuia de către prima instanță în baza art. 354 Cod contravențional, nu este relevantă în cazul dedus judecății.

Aceasta deoarece, instanța de apel corect a pus la baza condamnării lui Minciuc Constantin următoarele probe: declarațiile părților vătămate Prinos Angela (f.d. 177-179, vol.I); Prinos Ion (f.d. 174-176, vol.I); martorilor Prinos Ion (f.d. 180-182, vol.I); Mereuță Simion (f.d. 183-184, vol.I); Minciuc Svetlana (f.d. 185-188, vol.I); Cebotari Ion (f.d. 189, vol.I); informația telefonică din 08 octombrie 2015 prin care se atestă că, Prinos Ion a sesizat IP Hîncești despre acțiunile lui Minciuc Constantin privind maltratarea tatălui său Prinos Ion (f.d. 14, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02 decembrie 2015 (f.d. 28-30, vol.I); procesul-verbal de ridicare a unui maiou și a două fotografii din 02 decembrie 2015 de la Prinos Ion (f.d. 44, vol.I); procesul-verbal de examinare din 02 decembrie 2015 a unui maiou ridicat de la Prinos Ion (f.d. 50, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 372-D din 30 noiembrie 2015 (f.d. 39-40, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 373-D din 30 noiembrie 2015 (f.d. 41, vol.I); raportul de expertiză nr. 80 din 03 decembrie 2015 (f.d. 44-45, vol.I).

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Mai mult, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel corect a reținut, că declarațiile părților vătămate Prinos Ion și Prinos Angela coroborează cu declarațiile martorilor Mereuță Valeriu, Cebotari Ion, Prinos Ion, care au fost martori oculari în timpul conflictului iscat și care au descris amănunțit comportamentul inculpatului și care vădit a depășit limitele contravenției de huliganism nu prea grav, întrucât pe lângă acostarea jignitoare într-un loc public a părților vătămate, Minciuc Constantin a recurs și la aplicarea violenței și amenințării cu aplicarea violenței asupra persoanelor vizate, fapt ce s-a demonstrat și prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 372-D și nr. 373-D din 30 noiembrie 2015 anexate la materialele cauzei.

Cu referire la argumentele recurenților, prin care se susține că martorii Mereuță Valeriu și Prinos Ion, au dat declarații tendențioase, din motiv că sunt în relații de rudenie cu părțile vătămate și au urmărit scopul de a-l pedepsi pe inculpat și de a acapara ilegal un bun imobil, instanța de recurs atestă că aceste argumente au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, unde corect s-a menționat că acești martori au fost prezenți la momentul săvârșirii actului infracțional, au dat declarații sub jurământ fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a unor declarații mincinoase, iar pe de altă parte, declarațiile martorilor menționați coroborează pe deplin atât cu declarațiile părților vătămate, cât și cu materialele administrate la faza urmăririi penale.

În ceea ce privește poziția recurenților de susținere a versiunii relatate de martorul Minciuc Svetlana, cu privire la faptele desfășurate la 08 octombrie 2015, susținând că evenimentele descrise s-au petrecut anume în această ordine, instanța de recurs remarcă

că instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile acestui martor, deoarece aceste depoziții nu coroborează cu alte probe administrate la dosar.

Mai mult, probatoriul susținut de către acuzatorul de stat denotă fără careva dubii că inculpatul Minciuc Constantin intenționat a inițiat un conflict, a încălcat într-un mod grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, adresând injurii și amenințări, acțiuni care au fost însoțite de aplicarea violenței, soldată cu cauzarea vătămarilor corporale neînsemnate.

În acest aspect, cu referire la argumentele recurenților prin care se susține că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional, iar instanța de apel greșit a reîncadrat faptele lui Minciuc Constantin potrivit semnelor calificative ale infracțiunii de huliganism, Colegiul penal notează că instanța de apel invocând comentariile din literatura juridică de specialitate, întemeiat a evidențiat, că delimitarea infracțiunii de huliganism de contravenția de huliganism nu prea grav, constă în faptul că, contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente (așa cum o presupune infracțiunea de huliganism, când are un caracter complex), acțiune exprimată, alternativ în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Astfel, spre deosebire de art. art. 354, 357, 363 Cod contravențional, prevederile art. 287 Cod penal sunt aplicabile în cazurile în care făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice; tulburarea liniștii în timpul nopții, de la ora 22 până la ora 07, inclusiv prin cântare cu voce ridicată, semnalizare acustică, folosire cu intensitate auditivă a aparatajului audiovizual în locuințe sau în locuri publice, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri nerezervate pentru tragere, în locuri rezervate, dar cu încălcarea modului stabilit. Făptuitorul mai recurge la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Bineînțeles, făptuitorul recurge la aceasta în contextul aceleiași intenții.

În acest fel, fapta pe care o săvârșește depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Așadar, având la bază raționamentele enunțate, Colegiul reține că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente anume elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal și nu potrivit art. 354 Cod contravențional, așa cum se solicită în cererea de recurs. Or, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 372-D și nr. 373-D din 30 noiembrie 2015, la părțile vătămate Prinos Ion și Prinos Angela au fost constatate vătămări corporale neînsemnate, fapt ce denotă că a fost realizată anume modalitatea infracțiunii de huliganism, materializată prin violență săvârșită în loc public.

Pe cale de consecință, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă stabilirea situației de fapt și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică constatarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de Minciuc Constantin și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Minciuc Constantin, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către recurenți.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Nichifor Eugeniu în numele inculpatului și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Minciuc Constantin xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev